

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713010448
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6713010448.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Philadelphiovej a prísediacich Soni Buchanovej a Viery Vajsovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. 09. 2017 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovaného P.H. X., A.. XX. XX. XXXX, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, takto

rozhodol:

obžalovaný P. X. N. Y. H. O. B. N. G. , nar. XX. XX. XXXX v E., trvale bytom E. - Q., Š. XXX/XX, Č., t. č. Vážnica Ostrava

je vinný,
že
1/

- dňa 07.05.2010 vo Zvolene, okr. Zvolen v čase okolo 14.00 hodiny s cieľom sa obohatiť, potom ako doposiaľ nezistený páchatel' v telefonickom rozhovore vydávajúc sa za P. U., A.. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, Zvolen v jej mene požiadal poškodenú M. W.Č., A.. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, N., zomrelú 16.10.2010 o finančnú pôžičku vo výške 3.000,- na kúpu auta pre syna a taktiež jej uviedol, že na účely prevzatia peňazí v banke a ich následného odovzdania v mieste jej trvalého bydliska ju odvezie osoba muža, vyzdvihol obvinený P. X. M. W. na doposiaľ nestotožnenom motorovom vozidle v mieste jej trvalého bydliska a doviezol ju k Slovenskej Sporiteľni akciová spoločnosť, Námestie Slovenského národného povstania 6/88, pobočka Zvolen, tu z vkladnej knižky číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vedenej na jej meno poškodená vybrala finančnú hotovosť vo výške 3.000,- €, kde po príchode z banky následne ju odtiaľ odviezol na parkovisko pri konečnej zastávke autobusov MHD na Borovianskej ulici, kde mu dňa 07.05.2010 v presne nezistenom čase na základe jeho požiadania pod zámienkou súhlasu P. U. s odovzdaním finančnej hotovosti, odovzdala v aute finančnú hotovosť vo výške 3.000,- €, následne vystúpila z auta a on z miesta odišiel, hoci v skutočnosti P. U. M. W. za daným účelom v uvedený deň nevolala, o čom sa však poškodená M. W. dozvedela až následne, čím týmto svojim spoločným konaním s ďalšou doposiaľ nestotožnenou osobou poškodenú M. W., A.. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, N., zomrelú 16.10.2010 zámerné zavádzal a spôsobil jej tak škodu v celkovej výške 3.000,- €,

2/

- dňa 14.04.2010 vo Zvolene, okr. Zvolen po predchádzajúcom opakovanom telefonickom hovore v dobe od 13.20 do 13.42 hodiny v ktorom kontaktovala poškodenú E. Q. z telefónneho čísla XXXX XXX XXX na účastnícke číslo XXX XXXXXXXX doposiaľ nestotožnená osoba ženského pohlavia, ktorá sa predstavila ako vnučka menovanej a požadovala zapožičanie finančnej hotovosti na vyplatenie lízingu za auto, v dôsledku čoho obvinený P. X. s neznámou osobou od poškodenej E. Q. vylákala finančnú hotovosť vo výške 1.000,- € s tým, že odovzdanie peňazí bolo telefonicky dohodnuté, pričom ich mala prevziať osoba pod menom P. F., ktorým sa predstavil obvinený P. X. v suteréne vchodu bytovky poškodenej a prevzal od nej osobne finančnú hotovosť v obálke, čím takto uvedeným konaním zámerné zavádzali poškodenú tým, že sa neznáma osoba vydávala za jej vnučku a obvinený za jej známeho P. F. a žiadali peniaze na lízing, ktoré obvinený prevzal, pričom v skutočnosti ju vnučka nekontaktovala o čom sa však

poškodená dozvedela až po odovzdaní finančnej hotovosti, čím takýmto konaním spoločne spôsobili E. Q., A.. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., F. XXXX/XX škodu vo výške 1.000,- €,

3/

- dňa 21.04.2010 v dobe od 13.50 do 15.00 hodiny v meste Zvolen, okr. Zvolen, na ulici T. O. Č.X. XXXX/XX spoločne s doposiaľ nestotožnenou osobou ženského pohlavia, ktorá opakovane telefonicky kontaktovala na telefónne čísla XXX XXX XXXX poškodenú P. F., A.. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., T. O. číslo XXXX/XX za účelom vylákania finančnej hotovosti, kde sa vydávala za jej vnučku, v dôsledku čoho poškodená P. F. následne dňa 21.04.2010 v čase asi o 15.00 hodine vydala obvinenému P. X. finančnú hotovosť vo výške 1.400,- €, čím takto svojim spoločným konaním zámerne zavádzali P. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., T. O. Č. XXXX/XX a spôsobili jej škodu vo výške 1.400,- €,

4/

- dňa 27.04.2010 v dobe od 12.00 do 12.30 hodiny v meste N., okr. Zvolen, na ulici O. po predchádzajúcej spoločnej dohode s neznámym páchatelom telefonicky doposiaľ neznámy páchatel kontaktoval na telefónne číslo 045 533 1107 poškodenú P. P. Q., narodenú XX.XX.XXXX, trvale bytom N., O. XXXX/XX za účelom vylákania finančnej hotovosti na nákup osobného motorového vozidla, pričom sa vydával za jej vnučku, v dôsledku čoho poškodená následne dňa 27.04.2010 v čase asi o 12.30 hodine vydala obvinenému P. X. finančnú hotovosť vo výške 2.000,- € po tom, čo ju vybrala z účtu v banke kam ju obvinený zaviezol, čím takto svojim spoločným konaním P. P. Q.Ý., A. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., O. XXXX/XX zámerne zavádzali a spôsobili jej škodu vo výške 2.000,- €,

t e d a

v bode 1, 2, 3, 4

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

v bode 1, 2, 3, 4

zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. c/ Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zákona, § 37 písm. h/ Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 /troch/ rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona, § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona, súd ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 5 /päť/ rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zákona, súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, súd zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T 142/2016 zo dňa 30.11.2016, právoplatného dňa 17.12.2016, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmienčným odkladom a určením skúšobnej doby 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

V ostatnom zostáva trestný rozkaz Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T 142/2016 zo dňa 30.11.2016, nedotknutý.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodeným a to:

- Dedičom po nebohej E. Q., nar. XX.XX.XXXX, naposledy trvale bytom N., F. XXXX/XX, zomrelej 02.07.2017, škodu vo výške 1.000,- €,
- P. F., A.. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., T. O. XXXX/40 škodu vo výške 1.400,- €,
- P.. P. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom N., O. XXXX/XX škodu vo výške 2.000,- €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv 303/10 dňa 12. 06. 2013 obžalobu na obvineného P. X. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. c) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku s tým, že súčasne v obžalobe poukázala na odsúdenie a rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T 265/2010 zo dňa 08. 09. 2011, právoplatného dňa 08. 09. 2011, ktorým bol obvinený odsúdený pre spáchanie pokračovacieho prečinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a bol mu za to uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov za súčasného zrušenia výroku o vine a výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T 18/2010 zo dňa 07. 06. 2010, s dodatkom prokurátorky, že skutky uvedené vo vyššie uvedených rozhodnutiach sp. zn. 2T 265/2010 a 0T 18/2010 spolu so skutkami uvedenými vo výroku tohto rozsudku tvoria jeden pokračujúci trestný čin.

Okresný súd Zvolen rozhodol rozsudkom sp. zn. 1T/89/2013 dňa 02.10.2013, keď obžalovaného uznal za vinného zo skutkov uvedených v obžalobe (i vo výroku tohto rozsudku), pre v bode 1,2,3,4/ pokračujúci zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, 2, 3 písm. c) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zákona. Za to mu uložil podľa § 221 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu podmienenčne odložil s uložením probačného dohľadu a skúšobnej doby v trvaní 5 rokov. Súčasne uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným.

Z dôvodu podaného odvolania obžalovaným prostredníctvom jeho obhajcu, Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 5 To/107/2014 dňa 17.03.2015 uznesením zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec okresnému súdu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vytkol okresnému súdu nesplnenie všetkých podmienok vykonania hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného, keďže tento nebol na hlavné pojednávanie riadne a včas predvolaný, navyše nemal obhajcu napriek tomu, že podľa § 37 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku tohto musel mať. Obhajca bol obžalovanému ustanovený až dňa 28.03.2014 (hlavné pojednávanie bolo vykonané 02.10.2013 a vo väzbe sa obžalovaný nachádzal od 12.06.2013). Zo strany konajúceho súdu tak došlo k porušeniu práva obžalovaného na obhajobu.

Obžalovaný P. X. sa na hlavné pojednávanie konané dňa 20. 09. 2017 nedostavil napriek tomu, že mal doručenie predvolania vykázané riadne a včas dňa 12. 08. 2017 (čl. 587 p.v.). V rámci poskytnutej mu osobnej obhajoby obhajcom v podmienkach Väznice v Ostrave dňa 12. 05. 2017, obžalovaný súhlasil s vykonaním hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti a to počas celého konania (čl. 594). Preto súd považoval za splnené všetky podmienky na vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného (§ 252 Tr. poriadku), keď predvolanie na hlavné pojednávanie prevzal riadne a včas, mal zachovanú lehotu na prípravu, s obžalobou sa oboznámil najneskôr pri vykonaní právnej porady s obhajkyňou (čl. 594, dňa 12.05.2017), mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní a hlavné pojednávanie bolo vykonané za prítomnosti jeho obhajcu.

V súlade s ustanovením § 252 ods. 2 Tr. poriadku súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného a podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku na návrh prokurátorky prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania (čl. 383 a nasl.).

Obhajkyňa vo svojom stanovisku po prečítaní obžaloby uviedla, že obžalovaný popiera spáchanie žalovaných skutkov. V rámci prípravného konania obžalovaný dňa 20. 07. 2012 (čl. 383 a nasl.) uviedol, že skutky uvedené v uzneseniach o vznesení obvinení, nespáchal, všetko to na neho niekto vymyslel. Ďalej uviedol, že z dôvodu, aby ho policajti nezavreli do väzenia, sa bojí cestovať na Slovensko a dostavovať sa tak k potrebným úkonom súvisiacim s touto trestnou vecou. Osobu menom M. W. zo Zvolena nepozná, nebol za ňou, preto sa tejto ani nemohol pod nejakým menom predstaviť, nikde ju neviezol, neprevzal od nej žiadnu finančnú hotovosť, nepozná a ani nepoznal jej telefónne číslo, o tejto osobe sa dozvedel až z nejakého uznesenia polície doručeného mu poštou. Uvedené rovnako platí aj ohľadom osôb s menami E. Q., P. F. Y. P. P. Q., všetky tri zo Zvolena. Pokiaľ ide o meno P. F., toto mu rovnako nič nehovorí, osobu s takým menom nepozná a ani on sám nikdy toto meno nepoužíval. Nevedel sa vyjadriť k telefónnemu číslu, ktoré on používal v mesiacoch apríl, máj 2010, nevedel sa vyjadriť ani k telefónnemu číslu XXXX XXX XXX a nepamätal si už, kde sa v tomto čase (apríl, máj 2010) nachádzal, lebo sa v tomto roku pohyboval tak v Českej republike, ako aj na území Slovenska. Pokiaľ bol na Slovensku, bol v Lučenci, kde bývajú jeho dcéry.

Na hlavnom pojednávaní z dôvodu, že počas obdobia od prvého rozhodnutia okresného súdu do konania hlavného pojednávania dňa 20.09.2017 svedkyňa - poškodená P. F., utrpela mozgovú príhodu, z ktorého dôvodu sa na hlavné pojednávanie síce dostavila, avšak v sprievode svojej dcéry Y. X., ktorá do spisu založila i lekársku správu o jej zdravotnom stave (čl. 576, 577) a ktorá uviedla, že jej matka P.H. F. v dôsledku tejto mozgovej príhody má problémy s chápaním i s rečou. Aj predsedníčka senátu na hlavnom pojednávaní skonštatovala, že so svedkyňou - poškodenou P. F. je komunikácia obtiažna.

Z uvedeného dôvodu na návrh prokurátora a so súhlasom obhajcu na hlavnom pojednávaní bola prečítaná skoršia zápisnica o výpovedi svedkyne - poškodenej P. F. (čl. 72-85 zo dňa 22.04.2010, 06.10.2010). Z týchto zápisníc podľa výpovedi P. F. vyplýva, že dňa 21. 04. 2010 okolo 13.50 h jej na pevnú linku s tel. číslom XXX/XXX XX XX telefonovala žena, ktorá vystupovala v mene jej vnučky G. X.. Mala podobný hlas ako jej vnučka, preto si myslela, že skutočne sa rozpráva s vnučkou. Opýtala sa jej, či je doma, že ju príde navštíviť asi tak za 20 minút. Následne jej telefonovala opäť s tým, že svedkyňa uviedla, že bola v banke, lebo si chce kúpiť na leasing vo Zvolene auto z dôvodu výhodnej ceny, pričom banka jej odmietla povoliť výber peňazí z účtu, keďže tento výber vopred nenahlásila. Preto svedkyňa telefonicky poprosila o pôžičku na zálohu, aby jej auto rezervovali, pričom nežiadala konkrétnu sumu. Peniaze svedkyňa mala vrátiť na druhý deň. Po tom, čo tejto žene svedkyňa povedala, že doma má len 1.400,- €, táto žena uviedla, že jej to stačí, že si po ne príde. Peniaze svedkyňa mala doma v hotovosti, lebo si niekoľko rokov šetrila na náter strechy. Neskôr asi o 10 minút jej táto žena opäť telefonovala s tým, že ona po peniaze prísť nemôže, lebo podpisuje množstvo listín, že po tieto posielajú kamaráta P. Tomuto mužovi svedkyňa odovzdala v obálke uvedenú sumu. Muža svedkyňa opísala ako osobu vo veku 25-30 rokov, 175-180 cm vysokého, silnejšej postavy, vystrihaného úplne na krátko s tmavohnedými vlasmi až do čierne, s podlhovastou tvárou, že nebol Róm, že hovoril pekne po slovensky a tento muž ju slušne pozdravil, pričom na kus papiera jej podpísal prevzatie sumy s uvedením mena P. F.. O niekoľko minút jej opäť telefonovala táto žena, ktorá sa jej poďakovala za peniaze, ktoré jej už kamarát odovzdal a že večer príde ku svedkyňi spať. Svedkyňa po celú túto dobu bola v domnení, že sa rozprávala a jednala so svojou vnučkou G. X.. Keďže neskôr už mala obavy, snažila sa dovolať vnučke, ktorá jej však telefón nedvíhala a preto sa skontaktovala so svojou dcérou, ktorej o uvedenom povedala. Dcéra jej uviedla, že to nie je možné, nemala vedomosť o kúpe auta dcérou G., svedkyňa ďalej uviedla, že vnučka G. pracuje v Bratislave a je nepravdepodobné, že by si auto zakupovala vo N.. Následne na druhý deň svedkyňa podala trestné oznámenie, keď medzi tým jej ešte dcéra oznámila, že jej vnučka netelefonovala, že si žiadne auto nekupuje. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa doplnila, že vyššie uvedené skutočnosti sú pravdivé, takto pred policajtom vypovedala.

V tomto trestnom konaní si uplatnila škodu vo výške 1.400,- €, ktorú sumu odovzdala vyššie popísanému mužovi.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa - poškodená P. P. Q., ktorá dokazovala, že dňa 27. 04. 2010 niekto telefonoval na jej pevnú linku z čísla XXXX XXX XXX. Po prijatí hovoru sa jej ozval mladý ženský hlas a uviedol, že „tu je W.. Myslela si, že sa jedná o vnučku W., ktorá v tom čase bola v Írsku. Táto žena jej ďalej uviedla, že je na Slovensku aj s priateľom a že vo Zvolene v predajni Škoda kupuje auto, ale že jej ešte chýbajú peniaze v sume 2.000,- € a hneď sa aj svedkyňa opýtala, či takúto hotovosť doma má, na čo jej svedkyňa odpovedala, že má, ale v banke. Z dôvodu, že neznáma žena jej oznámila, že peniaze potrebuje do pol hodiny, lebo inak jej auto prepadne, svedkyňa súhlasila s výberom peňazí v banke. Táto žena jej ďalej uviedla, že v predajni je taxíkom, že taxikár je jej dobrý priateľ,

volá sa P., že tento príde po ňu pred jej dom na červenom auto a že tomuto P. môže tieto peniaze dať, že on jej ich odovzdá. Takto svedkyňa aj učinila a i napriek tomu, že vozidlo taxikára nebolo označené znamením TAXI, do tohto nasadla. Taxikár bol muž vo veku 35-40 rokov s plnšou tvárou, nebol Róm, plynule rozprával slovensky, mal stredne ostrihané vlasy, bol zavalitejšej postavy, vyšší než svedkyňa a bol slušne odetý. Takto z VÚB vybrala požadovanú hotovosť a túto pred jej domom odovzdala tomuto taxikárovi. Ešte počas jazdy z banky tomuto mužovi telefonovala uvedená žena, pričom komunikovala v aute aj so svedkyňou a naliehala na svedkyňu, aby sa ponáhľali, že v predajni už dlhšie čakať nechcú, tiež jej povedala, aby za ňou nechodila do predajne, ale peniaze odovzdala uvedenému mužovi, že ona následne ku svedkyni príde a ukáže jej, aké auto si kúpila. Svedkyňa dokazovala, že vozidlo, v ktorom išla do banky bolo typu Peugeot 206 alebo 306 s ev. číslom začínajúcim sa písmenami ZV. Keď svedkyňa prišla domov, uvedené skutočnosti si začala preverovať, pričom zistila od skutočnej vnučky W., že táto je stále v Írsku a pokiaľ zatelefonovala na číslo uvedené vyššie, z ktorého jej volala údajná vnučka, už bolo vypnuté.

V tomto trestnom konaní si uplatnila škodu vo výške 2.000,- €, ktorú sumu odovzdala vyššie popísanému mužovi.

Z výpovede svedkyne - poškodenej E. Q. (čl. 67-71), prečítanej na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 263 ods. 3 Tr. poriadku, po tom, čo bol na hlavnom pojednávaní oboznámený úmrtný list (čl. 592) ohľadom úmrtia osoby E. Q., A.. XX.XX.XXXX, zomrelej dňa XX.XX.XXXX, vyplýva, že dňa 14. 04. 2010 v čase po 13.00 h jej telefonovala žena, ktorá jej spočiatku neuviedla svoje meno, len sa opýtala, že či svedkyňa vie, kto volá, že nech háda a keďže sa svedkyni podľa prízvuku na Češtinu zdala ako vnučka P. (nevlastná, lebo je dcérou partnera jej dcéry P. U., žijúceho v Prahe), tak si svedkyňa myslela, že jej telefonuje práve táto vnučka P.. Aj v tomto prípade svedkyňa vypovedala, že jej táto žena hovorila o vybavovaní si kúpy auta na leasing a že potrebuje ešte požičať sumu 3.000,- €, pričom svedkyňa tejto žene uviedla, že má len 1.000,- €. Po tom, čo tejto žene svedkyňa oznámila, že iné peniaze a to ani v banke nemá, žena sa uspokojila aj s vyššie uvedenou sumou. Ďalej jej táto žena povedala, že po peniaze príde jej priateľ menom P. F.N. z Prahy, že bude mať žltú bundu. Takto sa aj stalo a svedkyňa tomuto mužovi aj 1.000,- € odovzdala v suteréne domu, v ktorom býva. Tento muž s mobilom v ruke sa jej predstavil ako P. F., bol moletnej postavy. Bol nervózny a následne odišiel. Ešte jej povedal a takto do telefónu jej to uviedla aj uvedená žena, že o chvíľu prídu k nej na návštevu. Prevzatie peňazí od muža menom P. jej následne neznáma žena potvrdila telefonátom. Dodala, že v suteréne v tomto čase stretla susedu B. U. a G.. F. S. a títo videli osobu - muža, s ktorým sa rozprávala. Potom svedkyňa rovnako ako aj poškodené uvedené vyššie si preverovala tieto skutočnosti a od svojej dcéry P. U. zistila, že vyššie uvedené skutočnosti nie sú pravdivé. Poukázala na to, že je zdravotne postihnutá na 95 %, dobre nevidí, na jedno oko nevidí vôbec a na druhom jej krváca sietnica, stará sa o ňu práve jej dcéra P. U..

V prípravnom konaní si uplatnila škodu vo výške 1.000,- €, ktorú sumu odovzdala vyššie popísanému mužovi. V čase konania hlavného pojednávania ešte neprebehlo a nebolo právoplatne rozhodnuté v dedičskom konaní po nebohej svedkyni - poškodenej E. Q..

Z výpovede svedkyne - poškodenej M. W. (čl. - 58, zo dňa 27.05.2010, 16.06.2010), prečítanej na hlavnom pojednávaní podľa ustanovenia § 263 ods. 3 Tr. poriadku, keď i táto svedkyňa v priebehu trestného konania zomrela (úmrtný list čl. 394, zomrela dňa 16.10.2010) súd zistil, že dňa 07. 05. 2010 po tom, čo od nej odišla jej opatrovatelka P. D., jej niekto telefonoval na pevnú linku, pričom ona si myslela, že sa jedná o jej susedu P. U.. Táto žena ju poprosila o pôžičku v sume 3.000,- € na kúpu auta pre jej syna s tým, že ich vráti na druhý deň. Po tom, čo jej svedkyňa uviedla, že takúto sumu doma nemá ale len v banke na vkladnej knižke, po tom, čo jej táto žena uviedla, že ju prosí na kolenách, jej uvedenú sumu svedkyňa bola v Slovenskej sporiteľni vo Zvolene vybrať a to s mužom, o ktorom jej táto žena povedala, že ju do banky odvezie aj privezie domov a tomuto pánovi peniaze aj odovzdala, lebo jej tento muž povedal, že pani U. chce, aby peniaze dala jemu s tým, že o chvíľu aj so synom prídu k nej. Neskôr jej suseda U. povedala, že žiadnu pôžičku od nej nepožadovala. Muža svedkyňa popísala ako osobu vysokú asi 170 cm. Bielej pokožky, strednej postavy, s okrúhrou bacuľatou tvárou, tučnými rukami, vo veku okolo 30 rokov a mal kolísavú chôdzu.

V prípravnom konaní si uplatnila škodu vo výške 3.000,- € z titulu odovzdania tejto sumy neznámemu mužovi. Tak, ako je vyššie konštatované, svedkyňa však zomrela dňa 16. 10. 2010. Následne na hlavnom pojednávaní bolo oboznámené vyjadrenie dedičky po neb. poškodenej a to U. S. W., nar. XX. XX. XXXX (čl. 447), v zmysle ktorého si v tomto trestnom konaní škodu neuplatňuje.

Na hlavnom pojednávaní boli postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku prečítané aj výpovede svedkov a to P. D. (čl. 98-103) P. U. (čl. 104 - 112), P. E. (čl. 113 - 115), G. F. S. CSc. (čl. 116 - 121), B. U. (čl. 122 - 127), Q. W. (čl. 128 - 130) Y. Y. M. (čl. 131 - 137).

Svedkyňa P. D. v prípravnom konaní vypovedala, že je opatrovatelkou a opatrovala aj poškodenú M. W.. Dokazovala, že dňa 07. 05. 2010 prišla do jej bytu o 11.30 h a zdržala sa u nej do 13.10 h, lebo jej F. W. telefonovala, že sa jej nedal jej kľúčom otvoriť jej byt. Potvrdila, že počas tejto doby na pevnú linku pani W. nikto netelefonoval, kto by sa jej bol predstavoval ako jej suseda s potrebou požičania nejakých peňazí. Neskôr svedkyňa F. W. povedala o tom, čo sa jej prihodilo, že niekto sa vydával za jej susedu P. U. a požadoval v jej mene pôžičku na kúpu auta pre jej syna, že následne s neznámym pánom išla do Slovenskej sporiteľne, a.s., kde vybrala finančnú hotovosť v sume 3.000,- € a tomuto pánovi ju odovzdala a že neskôr sa od susedy pani U. dozvedela, že ona od nej žiadnu pôžičku nepožadovala.

Svedkyňa P. U. v prípravnom konaní potvrdila, že dňa 07. 05. 2010 sa u nej popoludní zastavila poškodená M. W., ktorej povedala, že žiadnu pôžičku na kúpu auta pre svojho syna od nej telefonicky nežiadala, peniaze od poškodenej si nepotrebovala požičať. Potvrdila, že poškodená pani W. jej uviedla tie skutočnosti, ktoré tvoria obsah jej výpovede.

Svedok Ing. F. S. Q. prípravnom konaní vypovedal, že dňa 14. 04. 2010 v čase okolo 13.25 h prichádzal z autobusu aj so susedou F. U. domov a potvrdil, že sa stretli s poškodenou pani Q. vo vchode domu. Potvrdil, že pri nej stál mladý neznámy muž, ktorý pomerne rýchlo vybehol z dverí a otáčal sa od nich, aby ho nevideli do tváre. K popisu uviedol len to, že bol nižší než on a on meria 180 cm a že mal buclatú tvár. Rovnako vypovedala v prípravnom konaní aj svedkyňa B. U. a ďalej doplnila, že neznámy muž bol zavalitejšej strednej postavy, mal buclatú tvár a nakratučko ostrihané tmavé vlasy, bol vo veku asi 25-30 rokov.. Zdal sa jej počernejší, ako biely Róm.

Zo svedeckej výpovede svedka P. E. v prípravnom konaní vyplýva, že niekedy začiatkom mesiaca máj 2010 ho pred TESCO v Detve oslovil neznámy muž s tým, či by pre neho na svedkovo meno mohol vziať dve čisté telefónne karty z dôvodu, že on nemá pri sebe občiansky preukaz a že mu za túto službu zaplatí 10,- €. Keďže svedok potreboval peniaze, vyhovel požiadavke neznámeho muža a v predajni O2 Slovakia na svoje meno zakúpil dve SIM karty a tieto odovzdal tomuto mužovi. Na požiadanie tohto muža ešte obe karty aj aktivoval na svoje meno v OD TESCO. Poprel, že by niekedy bol z týchto telefonoval, nevedel ani uviesť telefónne čísla priradené k týmto kartám. K popisu muža uviedol, že sa jednalo o osobu vyššiu, okolo 27 ročnú, pretučnej postavy do tváre aj telom, že rozprával plynule po slovensky s troškou maďarského prízvuku.

Z ďalšej svedeckej výpovede svedka Q. W. z prípravného konania súd zistil, že niekedy v mesiaci apríl 2010 v čase asi o 17.00 h pred HM TESCO v Banskej Bystrici ho oslovil neznámy muž s požiadavkou, či by na svoje meno pre neho vybral štyri telefónne karty O2 s tým, že za každú mu sľúbil zaplatiť 5,- €, celkovo teda 20,- €. Zdôvodnil to tým, že nemá u seba občiansky preukaz. Poskytol mu 50,- € bankovku, svedok následne takto učinil a štyri karty v HM TESCO v O2 vybral, pričom vybral aj jednu pre seba. Tieto karty v zmysle ich dohody po ich zadovážení odovzdal pred TESCO neznámej žene. Výdavok si ponechal. K popisu muža uviedol, že sa jednalo o muža vo veku 30-35 rokov, vysokého asi 180-190 cm, zavalitejšej postavy, Róma ostrihaného nakrátko s maďarským prízvukom.

Obdobne v prípravnom konaní vypovedal aj svedok Y. M., ktorý dokazoval, že niekedy v apríli 2010 ho pred OD TESCO v Detve rovnako oslovil jemu neznámy muž s požiadavkou o výber dvoch telefónnych kariet na svedkovo meno, s čím svedok súhlasil za odmenu 10,- €, čo mu prišlo vhod, lebo bol nezamestnaný. Ďalej uviedol, že tento pán si zakúpil pri informáciách aj dva kusy mobilných telefónov po 21,- € a svedok videl, ako tieto karty neznámy muž do týchto telefónov vložil a pracovníčka informácií mu ich aktivovala. K popisu muža uviedol, že tento bol vysoký okolo 180 - 185 cm, zavalitejšej postavy, bol dohola ostrihaný, pekne oblečený, na krku mal hrubšiu zlatú retiazku, bol vo veku okolo 30 rokov a pripadal svedkovi svojim prízvukom ako by bol zo Západného Slovenska. Svedok poprel, že by bol uvedené karty O2 použil.

Samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 269 Tr. poriadku čítaním listinných dôkazov a to zápisníc o regogníciách (čl. 138 - 187), správou telefónnych operátorov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, fotokópiou vkladnej knižky na meno M. W., fotokópiou dokladu o výbere z účtu P. P. Q., uzneseniami o vznesení obvinenia obžalovanému v iných trestných veciach realizovanými inými útvarmi PZ, úmrtnými listami poškodených E. Q. Y. M. W., oboznámením sa s trestným spisom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T 265/2010, Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T 18/2010

a Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/142/2016, správami ohľadom osoby obžalovaného a s ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v tomto trestnom spise.

Zo zápisníc o rekogníciách, keď rekognície boli vykonané podľa fotoalbumov jednak s poškodenými, ako aj so svedkami súd zistil, že poškodené M. W. s určitosťou opoznala obžalovaného ako páchatela predmetného trestného činu. Rovnako poškodená P. F. opoznala obžalovaného ako osobu, ktorá sa voči nej dopustila podvodu. Poškodená E. Q. obžalovaného podľa fotoalbumu neopoznala s odôvodnením, že má poškodený zrak. Poškodená P. Q. opoznala osobu - páchatela na 80 %. Svedkovia P. E., Q. W. a Y. M. opoznali s určitosťou obžalovaného ako osobu, ktorá ich požiadala o nákup telefónnych kariet a zaplatila im za to. Svedkyňa B. U., suseda poškodenej E. Q. opoznala obžalovaného ako osobu, ktorá dňa 14. 04. 2010 sa rozprávala s poškodenou E. Q. v suteréne bytovky.

Z listinných dôkazov zadovážených od telefónnych operátorov súd zistil, že z výpisov telefonických hovorov jednotlivých užívateľov a to telefónnych liniek poškodených vyplýva, že týmto bolo volané v predmetné dni a hodiny tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku páchatelom a že boli kontaktované a to práve z telefónnych kariet, ktoré sú evidované na osoby menom P. E., Q. W. Y. Y. M., čo bolo zistené z výpisov telefónnych liniek mobilných operátorov.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pričom skutkový stav zistil a ustálil, ako je rozvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný spáchanie skutku v prípravnom konaní poprel. Obhajoval sa najmä tým, že spáchanie žalovaných dielčích útokov pokračovacieho trestného činu na neho niekto vymyslel. Poukázal na to, že žiadnu z poškodených nepozná, ani nepoznal, nebol za nimi, nikde ich neviezol, neprevzal od nich žiadnu finančnú hotovosť, pod nijakým iným menom sa im nepredstavil, lebo s nimi ani nebol v kontakte, nepoužíval meno P. F.. Nevedel s presnosťou uviesť, kde sa v mesiacoch apríl a máj 2010 pohyboval, uviedol, že sa pohyboval tak na území ČR ako aj na Slovensku.

Jeho obhajobu v naznačenom smere vyvracajú výpovede poškodených, ktoré podrobne popísali priebeh skutkov, ešte pred vykonaním rekognície v podstate všetky poškodené zhodne popísali osobu obžalovaného a v rámci realizovanej rekognície podľa fotoalbumov poškodené a to M. W. Y. P. F. s určitosťou opoznali obžalovaného ako osobu páchatela tohto trestného činu, pričom poškodená E. Q. poukázala na svoj zlý zdravotný stav, najmä zrak, keď na jedno oko vôbec nevidí a druhé má poškodené a preto obžalovaného neopoznala a P. Q. i napriek zhode v popise páchatela s ostatnými poškodenými, za páchatela označila inú osobu vo fotoalbe. Výpoveď obžalovaného vyvracajú aj svedecké výpovede svedkov P. E., Q. W., Y. M., ktorých neznámy muž požiadala o výber telefónnych kariet, z ktorých následne boli uskutočnené hovory práve poškodeným a títo svedkovia v rámci rekognície jednoznačne ako osobu, ktorá ich požiadala o výber týchto kariet a zaplatila im za to, označili práve obžalovaného. Takto v rámci rekognície opoznala obžalovaného aj ďalšia svedkyňa a to B. U., ktorá takto označila obžalovaného za osobu, ktorá sa dňa 14. 04. 2010 v suteréne bytovky rozprávala s poškodenou E. Q. a to i napriek tomu, že práve táto poškodená obžalovaného neopoznala, lebo dobre nevidí.

Podľa názoru súdu takto vykonané dôkazy sú navzájom v súlade, dopĺňajú sa a vo svojom súhrne vyvracajú obhajobu obžalovaného a preukazujú, že tento spáchal jednotlivé dielčie útoky tak, ako sú vyššie uvedené a to spoločným konaním s neznámou osobou.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona, trestného činu podvodu sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Za to sa potrestá odňatím slobody až na dva roky.

Podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia, odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa odseku 3 písm. c) tohto ustanovenia, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 125 ods. 1 veta prvá a druhá Tr. zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur a škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy.

Podľa § 138 písm. j) Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd kvalifikoval konanie obžalovaného v bode 1/, 2/, 3/, 4/ výroku rozsudku ako pokračujúci zločin podvodu, keď spoločným konaním s doposiaľ nestotožnenou osobou na škodu cudzieho majetku a to poškodených, seba obohatil tým, že uviedol poškodené do omylu tým, že poškodené zavádzal, že ich príbuzní, či známi potrebujú súrne požičať peniaze, čo poškodené aj urobili v presvedčení, že tieto peniaze budú obžalovaným odovzdané ich známym či príbuzným a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu, t.j. škodu prevyšujúcu sumu 2.660,- € a takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania a to na viacerých poškodených.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zákonom ustanovených zásad pre ukladanie trestov upravených v ustanovení § 34 Tr. zákona a s dôrazom na zásadu zákonnosti uložil obžalovanému trest, zohľadniac pritom všetky kritériá, ktoré sú rozhodujúce nielen pre druh trestu ale aj pre jeho výmeru. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný konal v tzv. priamom úmysle. Pohnútkou bolo obohatenie sa uvedením iného do omylu.

Obžalovaný je ženatý, bez príjmu, je nemajetný. Má tri deti a to dve z manželstva a jedno s družkou. Podľa odpisu z registra trestov (čl. 593), bol obžalovaný v minulosti dva krát súdom potrestaný a to trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. OT 18/2010, právoplatného dňa 07. 06. 2010 pre prečin podvodu spolupáchatelstvom v štádiu pokusu podľa § 14, § 20, § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona a bol mu za to uložený podmienkový trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s určením probačného dohľadu a skúšobnou dobou v trvaní štyroch rokov. Ďalej bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T 265/2010, právoplatným dňa 08. 09. 2011, ktorým mu bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s určením skúšobnej doby v trvaní piatich rokov a s určením probačného dohľadu, pričom predchádzajúce odsúdenie Okresným súdom Piešťany sp. zn. OT 18/2010 s poukazom na ukladanie spoločného trestu bolo zrušené. V súčasnosti sa na obžalovaného pre toto odsúdenie hľadí akoby nebol odsúdený s poukazom na odpustenie trestu amnestiou Prezidenta SR zo dňa 02. 01. 2013. Naposledy bol obžalovaný odsúdený Okresným súdom Rožňava, sp. zn. 3T/142/2016 trestným rozkazom zo dňa 30.11.2016, právoplatného dňa 17.12.2016, pre § 221 ods. 1, 2 Tr. zákona k podmienkovému trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 2 rokov. Súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný bol štyri krát odsúdený ale v Českej republike a to pre rôznu trestnú činnosť, aj majetkovú (podvod podľa § 209 ods. 1, 3 Tr. zákonníka ČR Okresným súdom Opava sp. uz. 19T 113/2012).

V prípade, že by sa na obžalovaného nevzťahovala amnestia prezidenta SR z 02. 01. 2013, prichádzalo by do úvahy ukladanie spoločného trestu a použitie ustanovenia § 41 odsek 3 Tr. zákona a to vo vzťahu k odsúdeniu Okresným súdom Považská Bystrica sp. zn. 2T 265/2010. Súd v danom prípade neaplikoval ustanovenie § 41 ods. 3 Tr. zákona s poukazom na znenie ustanovenia § 9 ods. 2 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak sa týka dôvod uvedený v odseku 1 (t.j. neprípustnosť trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku, keď podľa názoru súdu by v danom prípade síce prichádzalo do úvahy ukladanie spoločného trestu k odsúdeniu 2T 265/2010, keďže v danom prípade sa jedná o dielčie útoky jedného pokračovacieho trestného činu, keď skoršie stíhanie pre tento skutok skončilo právoplatným rozsudkom, ktoré ale bolo Rozhodnutím Prezidenta SR amnestované s tým, že sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený) len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu viedlo trestné stíhanie. Preto súd obžalovaného ukladal samostatný trest za skutky uvedené vo výroku tohto rozsudku. Napokon aj prokurátor vo svojej záverečnej reči na hlavnom pojednávaní navrhol z obžaloby vypustiť state týkajúce sa skutkovej vety ohľadom konania, ktorého sa obžalovaný dopustil a bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/265/2010 avšak s akceptovaním právnej kvalifikácie obsiahnutej v podanej obžalobe.

Obžalovanému žiadna okolnosť nepoľahčovala, naopak príťažovala mu okolnosť, že s poukazom na potrebu ukladania súhrnného trestu, spáchal viac trestných činov. I napriek aplikácie aj ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, tzv. asperačnej zásady, spodná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby s poukazom na Nález ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 106/2011 a pri aplikácii § 38 ods. 7 Tr. zákona, nie je možné i napriek prevahe príťažujúcich okolností (§ 38 ods.

4 Tr. zákona) spodnú hranicu trestnej sadzby týmto zvýšiť. Súd tak mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v rozpätí od 3 rokov do 12 rokov a 4 mesiacov).

S prihliadnutím na všetky hore uvedené skutočnosti, závažnosť spáchaného trestného činu, osobu obžalovaného, jeho odpis z registra trestov, súd dospel k záveru, že v danom prípade účel trestu bude u obžalovaného dosiahnutý aj uložením podmieneného trestu odňatia slobody v rámci upravenej a zákonnej trestnej sadzby a to vo výmere 3 rokov s určením skúšobnej doby v trvaní 5 rokov a určením dohľadu probačného a mediačného úradníka nad jeho správaním počas skúšobnej doby a za súčasnej povinnosti počas plynutia skúšobnej doby nahradiť poškodeným spôsobenú škodu. Jedná sa o dlhú skúšobnú dobu v rámci ktorej bude len na obžalovanom, ako so svojim životom, osobnou slobodou ďalej naloží, pretože v prípade porušenia podmienok podmieneného odsúdenia súd rozhodne o premene trestu a trest odňatia slobody vo výmere troch rokov bude musieť obžalovaný vykonať v podmienkach ústavu.

Podľa názoru súdu takýto trest zodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie.

Vplyvom ukladania súhrnného trestu (§ 42 ods. 2 Tr. zákona) súd zároveň zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 3T/142/2016 zo dňa 30.11.2016, právoplatného dňa 17.12.2016, pretože v danom prípade súd obžalovaného odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr (skutky 1 až 4 výroku rozsudku spáchané v roku 2010), než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (trestný rozkaz z 30.11.2016 sp. zn. 3T/142/2016 Okresného súdu Rožňava, ktorý sa stal právoplatným 17.12.2016).

Keďže poškodené E. Q., P. F. Y. P. Q. X. v trestnom konaní škodu riadne a včas uplatnili a vyčíslili, pričom o tejto súd pochybnosti nemal, táto vyplýva napokon aj z výberu z vkladnej knižky, či výberu z účtu, obžalovanému uložil povinnosť poškodeným túto škodu nahradiť. Dedič po neb. M. W. jej dcéra U. S. W.Á. si škodu v tomto trestnom konaní neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.